

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobkyně: **M. Š. K.**
proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem 225 08 Praha 5, Křížová 25

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 3. 2020, o invalidním důchodu
takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 25. 3. 2020 č. j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 21. 1. 2020, jímž žalobkyni od 22. 2. 2020 odňala invalidní důchod, neboť podle posudku Okresní správy sociálního

zabezpečení Ostrava ze dne 3. 1. 2020 již není invalidní. Podle tohoto posudku poklesla její pracovní schopnost v důsledku dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 25 %.

2. Žalobkyně ve včas podané žalobě namítala zásadní nesouhlas s posouzením svého zdravotního stavu, který se od doby uznání invalidity III. stupně před 10 lety nezlepšil. S postupem času se její zdravotní stav naopak zhoršil, když přibýlo další onemocnění, a to svalová tetanie a depresivní syndrom. Pravidelně navštěvuje lékaře a dodržuje striktně léčbu, která jí byla doporučena, přesto je její zdravotní stav neměnný a naopak dochází ke zhoršení. Žalobkyně dále odkázala na vyjádření MUDr. S., podle kterého je nutné, aby vždy volala záchrannou službu, pokud epileptické záchvaty u ní trvají déle než 5 minut. Žalobkyně zdůraznila, že epileptické záchvaty není možné vždy po příjezdu záchranné služby prokázat a ani vyvrátit. Tyto záchvaty často přejdou v tetanii, která je spojena s úzkostnou depresivní poruchou.
3. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 25. 3. 2020, č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě, žalobkyní předloženými lékařskými zprávami a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) v Ostravě ze dne 10. 9. 2020 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení vycházel krajský soud přitom z ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalované (ust. § 75 s. ř. s.).
4. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně byla uznána plně invalidní posudkem Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava od 9. 10. 2009. Dne 27. 11. 2019 byl její zdravotní stav a pokles pracovní schopnosti posouzen lékařem pověřeným vypracováním posudku pro Okresní správu sociálního zabezpečení Ostrava se závěrem, že již není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 25 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je podle tohoto posudku zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., pol. 4a, přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., podle které byl stanoven pokles pracovní schopnosti o 15 %. S ohledem na další postižení zdravotního stavu zvýšil uvedený lékař toto hodnocení o dalších 10 % na celkových 25 % podle ust. § 3 odst. 1 téže vyhlášky. Rozhodnutím žalované ze dne 21. 1. 2020 byl podle tohoto posudku žalobkyni invalidní důchod odňat. Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí podala námitky a v rámci řízení o těchto námitkách byl vypracován posudek lékaře České správy sociálního zabezpečení, dle něhož rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., pol. 4b, přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., podle které činí míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně 25 % s tím, že tato procentní míra se ve smyslu § 4 cit. vyhlášky nemění. Nato žalovaná vydala žalobou napadené rozhodnutí, kterým námitky žalobkyně zamítla a potvrdila své rozhodnutí ze dne 21. 1. 2020.
5. Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která je k podání tohoto

posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této komise ze dne 10. 9. 2020 krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace žalobkyně a z nálezů její praktické lékařky MUDr. N. ze dne 13. 11. 2019, z nálezů psychiatrické ambulance MUDr. D. ze dne 17. 9. 2019, 23. 10. 2019, 4. 12. 2019 a 27. 1. 2020, ze zdravotní dokumentace neurologické ambulance MUDr. S. a z jejích nálezů ze dne 11. 5. 2018, 6. 12. 2019, 8. 3. 2019, 9. 1. 2020 a 28. 2. 2020, z nálezů neurologické ambulance MUDr. S. ze dne 15. 8. 2019, MUDr. B. ze dne 26. 4. 2019, ze záznamu o výjezdu ZZS – MS kraje ze dne 15. 8. 2019, 26. 4. 2019 a z posudkového spisu žalobkyně. Posudkové komisi byly dále doloženy nálezy Fakultní nemocnice Ostrava, neurologické kliniky MUDr. N. z června 2020, MUDr. S., Ph.D. ze dne 9. 1. 2020 a 7. 5. 2020 a psychiatra MUDr. D. od 17. 9. 2019 do 13. 5. 2020. Dále vycházela posudková komise z nového lékařského nálezu Krnovské nemocnice, neurologické ambulance MUDr. B. ze dne 16. 8. 2020 a z předložených lékařských zpráv žalobkyní. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 25. 3. 2020 je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., položce 4b, přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., podle které hodnotila posudková komise pokles pracovní schopnosti žalobkyně dolní hranicí této položky 25 % s tím, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu ust. § 4 cit. vyhlášky nemění. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně stanovila posudková komise neurologické onemocnění – juvenilní myoklonickou epilepsii se sporně doloženými třemi záchvaty v průběhu kalendářního roku. Jedná se o formu částečně kompenzovanou, s výskytem záchvatů během roku nižším než 12 záchvatů do roku, bez neurologického deficitu, kdy některé denní aktivity jsou omezeny a pokles pracovní schopnosti vzhledem k nízké četnosti epileptických záchvatů, proto stanovila posudková komise dolní hranici uvedené položky. U žalobkyně se nejedná o zdravotní postižení takového stupně závažnosti a rozsahu, aby odůvodňovalo posudkové hodnocení podle kapitoly VI., pol. 4c, nebo 4d cit. vyhlášky, neboť nejsou naplněna kritéria u těchto položek uvedená. Posudková komise odůvodnila své odlišné hodnocení od lékaře pověřeného vypracováním posudku pro Okresní správu sociálního zabezpečení Ostrava tím, že podle objektivních lékařských nálezů se u žalobkyně nejedná o formu epilepsie kompenzovanou, nicméně i tento posudkový lékař dospěl k závěru, že se u žalobkyně o invaliditu nejedná. Posudková komise dodala, že od přiznání plné invalidity žalobkyni v r. 2005 a následné překlasifikování této invalidity na invaliditu III. stupně uplynula již řada let a zdravotní stav žalobkyně doznal změn. Došlo ke stabilizaci zdravotního stavu, který doznal zlepšení od doby plné invalidity. Častější než epileptické záchvaty jsou u žalobkyně přítomny tetanické záchvaty, které dobře reagují na léčbu a nemají vliv na pokles pracovní schopnosti. Taktéž léčba pro panickou poruchu a agorafobii v psychiatrické ambulanci a medikace zdravotní stav stabilizovala a ani toto onemocnění nemá vliv na pokles pracovní schopnosti. Posudková komise uzavřela, že k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí žalobkyně nebyla invalidní v žádném stupni.

6. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 25. 3. 2020 nebyla žalobkyně invalidní. Podle ust. § 39

odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 25 % a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – neurologa, tedy lékaře z oboru nemoci, která uznávána jako dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně. Posudková komise se shodla s posudkovým hodnocením provedeným lékařem České správy sociálního zabezpečení a námitkového řízení, který dospěl k totožnému závěru, že u žalobkyně se jedná o pokles pracovní schopnosti ve výši 25 %. Odůvodnila také své odlišné hodnotící stanovisko od lékaře pověřeného vypracováním posudku pro OSSZ Ostrava tím, že se u žalobkyně nejedná o formu epilepsie kompenzovanou; proto zdravotní postižení nelze hodnotit podle kapitoly VI., pol. 4a, vyhl. č. 359/2009 Sb. Zánik invalidity tak posudková komise odůvodnila stabilizací zdravotního stavu žalobkyně a zlepšením zdravotního stavu od doby přiznání plné invalidity v r. 2005. Krajský soud závěrem k tomu podotýká, že žalobkyně při ústním jednání soudu sdělila, že jí není známa žádná jiná zdravotní dokumentace, kterou by posudková komise při posuzování jejího zdravotního stavu k dispozici neměla, a že u ní nebylo zjištěno další onemocnění než zdravotní omezení uvedená v diagnostickém souhrnu v posudku PK MPSV ČR.

7. Jelikož u žalobkyně k datu 25. 3. 2020 nešlo o invaliditu v žádném stupni, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím její námitky zamítla a potvrdila své rozhodnutí ze dne 21. 1. 2020, kterým jí invalidní důchod odňala.
8. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.
9. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 15. října 2020

JUDr. Petr Indráček
samosoudce